

Panem nostrum quotidianum da nobis hodie. De quo vide Tom. 2. p. 543. & seq.

DOMINICA VII. POST PENTECOSTEN.

Omnis arbor, que non facit fructum bonum, excidetur, & in ignem mittetur. Matth. 7.

Minus ad hanc textum pretereundum, sed vel mari. me observandum quod notavit Conc. Aquilegnense...

Non omnis, qui dicit mihi, Domine, Domine, intrabit in regnum celorum. Cum Deus vitam eternam, ac beatam omnibus diligentibus se preeparaverit...

DOMINICA VIII. POST PENTECOSTEN.

Hic diffamatus est apud illum. Luc. xvi.

Multum mali caussit lingua, nec membrum est in homine tam crudele, ac lingua: siquidem alius exterius homo ladi potest, per linguam etiam cor, & anima vulneratur...

DOMINICA IX. POST PENTECOSTEN.

Inter alias conditiones ad confessionem salutiferam requisitas non desunt penentes, quod debeat esse accelerata; hac quidem etiam non omnino necessaria, nihilominus procratatio valde periculosa est...

DOMINICA X. POST PENTECOSTEN.

Quia non sum sicut ceteri hominum, Luc. xviii.

Pharisei huius oratio (si dicenda oratio) Deo accepta esse quomodo potuit? non enim orabat ille, sed se laudabat, & non solum laudabat, sed omnino aliis meliorem existimabat...

DOMINICA XI. POST PENTECOSTEN.

Et praecepit eis, ne cui dicerent. Marci vii.

Optus istud utpote Divinum etiam summe laudandum, nec satis praedicandum, equidem occultari voluit Christus Dominus, utique ut discernerem; & vanam vitare gloriam, sicut & laudem hominum, quae nobis valde damnosa, ac periculosa est...

DOMINICA XII. POST PENTECOSTEN.

Non omnis, qui dicit mihi, Domine, Domine, intrabit in regnum celorum. Cum Deus vitam eternam, ac beatam omnibus diligentibus se preeparaverit...

Qui dicit mihi, Domine, Domine, intrabit in regnum celorum. Cum Deus vitam eternam, ac beatam omnibus diligentibus se preeparaverit...

Christiano huius mundi sapientiam diligentes; veram hanc supernam negligentes; cum prima teste Apostolo 1. Cor. 11. Seuticia est huius mundi sapientia apud Deum. Quae autem vera, & Christiana, vide Tom. 1. pag. 203. & seq.

DOMINICA XI. POST PENTECOSTEN.

Et praecepit eis, ne cui dicerent. Marci vii.

Optus istud utpote Divinum etiam summe laudandum, nec satis praedicandum, equidem occultari voluit Christus Dominus, utique ut discernerem; & vanam vitare gloriam, sicut & laudem hominum, quae nobis valde damnosa, ac periculosa est...

DOMINICA XII. POST PENTECOSTEN.

Non omnis, qui dicit mihi, Domine, Domine, intrabit in regnum celorum. Cum Deus vitam eternam, ac beatam omnibus diligentibus se preeparaverit...

Dolose, ac hypocritali percontationi, divine obstruitur Saluator aeternus. Legisperit enim quae ad vitam aeternam possidendam pervenire, quomodo quaerit?

DOMINICA XIII. POST PENTECOSTEN.

Levaverunt vocem suam. Luc. xvii.

Ateritio ex solo poenarum metu concepta, nullamque Dei amorem includens, an in Sacramento ad obtinendam veniam, & dignam absolutionem sufficiat, quaestio quidem est, summam tamen fidei Catholicae minus spectans. Probabilius tamen judicatur, sine amore Dei saltem inchoato in Sacramento non sufficere; unde facta, ac prophetica oracula. Convertimini ad me in toto corde vestro. Quare in me, & inveniatis, cum quae vestris in corde vestro. Nec minus decem hodierni Evangelii leprosi...

DOMINICA XIV. POST PENTECOSTEN.

No solliciti sitis anima vestra. Matth. vi.

Superfluum omnino spernendam esse sollicitudinem temporalem hoc in Evangelio manifestare voluit Dominus: siquidem Deus omnium rerum conditor, rector, ac director, quae omnipotentia sua fide, infamia, qui pollet, providentia conservat. Provident enim Divina nisi semper adesset, omnia statim ad nihilum reciderent; quemadmodum Ps. cxii. scriptum est: Aperiens te manuum tuarum, omnia implebantur bonitate; avertentes autem te faciem tuam, turbabuntur. Aversus spiritum eorum, & absierunt, & in pulverem revertentur. Vide Tom. 1. p. 9. & seq.

DOMINICA XV. POST PENTECOSTEN.

Ecce defunctus esse beatus. Luc. 16.

Tres mortuus a Christo resuscitatus, clare sancta commorant; ac indicant Evangelii. Puella resuscitatae meminit Div. Matth. Cap. x. Lazarus quatuordecim D. Joannes Cap. xi. Et filii quidam viduae prope civitatem Naim. Alex. Theot. Tom. II.

Qui dicit mihi, Domine, Domine, intrabit in regnum celorum. Cum Deus vitam eternam, ac beatam omnibus diligentibus se preeparaverit...

Qui dicit mihi, Domine, Domine, intrabit in regnum celorum. Cum Deus vitam eternam, ac beatam omnibus diligentibus se preeparaverit...

intra specus propter. Dum summum bonum per peccatum offensam est necessarium. Hinc illius clamat Cap. v. Deselinquit impius viam suam, & iniquus cogitationes suas, & revertatur ad Dominum, & miserabitur eius. Vide Tom. 1. de Contritione, p. 338. & seq.

DOMINICA XI. POST PENTECOSTEN.

Et praecepit eis, ne cui dicerent. Marci vii.

Optus istud utpote Divinum etiam summe laudandum, nec satis praedicandum, equidem occultari voluit Christus Dominus, utique ut discernerem; & vanam vitare gloriam, sicut & laudem hominum, quae nobis valde damnosa, ac periculosa est...

DOMINICA XII. POST PENTECOSTEN.

Non omnis, qui dicit mihi, Domine, Domine, intrabit in regnum celorum. Cum Deus vitam eternam, ac beatam omnibus diligentibus se preeparaverit...

Dolose, ac hypocritali percontationi, divine obstruitur Saluator aeternus. Legisperit enim quae ad vitam aeternam possidendam pervenire, quomodo quaerit?

DOMINICA XIII. POST PENTECOSTEN.

Levaverunt vocem suam. Luc. xvii.

Ateritio ex solo poenarum metu concepta, nullamque Dei amorem includens, an in Sacramento ad obtinendam veniam, & dignam absolutionem sufficiat, quaestio quidem est, summam tamen fidei Catholicae minus spectans. Probabilius tamen judicatur, sine amore Dei saltem inchoato in Sacramento non sufficere; unde facta, ac prophetica oracula. Convertimini ad me in toto corde vestro. Quare in me, & inveniatis, cum quae vestris in corde vestro. Nec minus decem hodierni Evangelii leprosi...

DOMINICA XIV. POST PENTECOSTEN.

No solliciti sitis anima vestra. Matth. vi.

Superfluum omnino spernendam esse sollicitudinem temporalem hoc in Evangelio manifestare voluit Dominus: siquidem Deus omnium rerum conditor, rector, ac director, quae omnipotentia sua fide, infamia, qui pollet, providentia conservat. Provident enim Divina nisi semper adesset, omnia statim ad nihilum reciderent; quemadmodum Ps. cxii. scriptum est: Aperiens te manuum tuarum, omnia implebantur bonitate; avertentes autem te faciem tuam, turbabuntur. Aversus spiritum eorum, & absierunt, & in pulverem revertentur. Vide Tom. 1. p. 9. & seq.

DOMINICA XV. POST PENTECOSTEN.

Ecce defunctus esse beatus. Luc. 16.

Tres mortuus a Christo resuscitatus, clare sancta commorant; ac indicant Evangelii. Puella resuscitatae meminit Div. Matth. Cap. x. Lazarus quatuordecim D. Joannes Cap. xi. Et filii quidam viduae prope civitatem Naim. Alex. Theot. Tom. II.

Qui dicit mihi, Domine, Domine, intrabit in regnum celorum. Cum Deus vitam eternam, ac beatam omnibus diligentibus se preeparaverit...

Qui dicit mihi, Domine, Domine, intrabit in regnum celorum. Cum Deus vitam eternam, ac beatam omnibus diligentibus se preeparaverit...

docent; ac normam poenitenti tradunt; siquidem sanctitates mundari, ac a lepra liberari, ex intimo cordis affectu ad Dominum Jesum accesserunt: Levaverunt vocem suam; ubi subdit Dionysius Carthus. Ex vehementi corporalis infirmitatis afflicto, qui nos spiritali lepra infecti, vitiorum scilicet varietate, contaminati, sectari debemus, dicendo ex ardentissimo cordis optatu, quod illi dixerant unde etiam dixit Christus mulieri peccatrici Luc. vii. Dimissa sunt ei peccata multa, quoniam dilexit multum. Vide Tom. 1. pag. 334. & seq. Quomodo facillime reus sit sacramentali absolutionem suscipiens, & Deum minus super omnia diligens.

Docent; ac normam poenitenti tradunt; siquidem sanctitates mundari, ac a lepra liberari, ex intimo cordis affectu ad Dominum Jesum accesserunt: Levaverunt vocem suam; ubi subdit Dionysius Carthus. Ex vehementi corporalis infirmitatis afflicto, qui nos spiritali lepra infecti, vitiorum scilicet varietate, contaminati, sectari debemus, dicendo ex ardentissimo cordis optatu, quod illi dixerant unde etiam dixit Christus mulieri peccatrici Luc. vii. Dimissa sunt ei peccata multa, quoniam dilexit multum. Vide Tom. 1. pag. 334. & seq. Quomodo facillime reus sit sacramentali absolutionem suscipiens, & Deum minus super omnia diligens.

Docent; ac normam poenitenti tradunt; siquidem sanctitates mundari, ac a lepra liberari, ex intimo cordis affectu ad Dominum Jesum accesserunt: Levaverunt vocem suam; ubi subdit Dionysius Carthus. Ex vehementi corporalis infirmitatis afflicto, qui nos spiritali lepra infecti, vitiorum scilicet varietate, contaminati, sectari debemus, dicendo ex ardentissimo cordis optatu, quod illi dixerant unde etiam dixit Christus mulieri peccatrici Luc. vii. Dimissa sunt ei peccata multa, quoniam dilexit multum. Vide Tom. 1. pag. 334. & seq. Quomodo facillime reus sit sacramentali absolutionem suscipiens, & Deum minus super omnia diligens.

DOMINICA XV. POST PENTECOSTEN.

Ecce defunctus esse beatus. Luc. 16.

Tres mortuus a Christo resuscitatus, clare sancta commorant; ac indicant Evangelii. Puella resuscitatae meminit Div. Matth. Cap. x. Lazarus quatuordecim D. Joannes Cap. xi. Et filii quidam viduae prope civitatem Naim. Alex. Theot. Tom. II.

DOMINICA XVI. POST PENTECOSTEN.

Ecce defunctus esse beatus. Luc. 16.

Tres mortuus a Christo resuscitatus, clare sancta commorant; ac indicant Evangelii. Puella resuscitatae meminit Div. Matth. Cap. x. Lazarus quatuordecim D. Joannes Cap. xi. Et filii quidam viduae prope civitatem Naim. Alex. Theot. Tom. II.

DOMINICA XVII. POST PENTECOSTEN.

Ecce defunctus esse beatus. Luc. 16.

Tres mortuus a Christo resuscitatus, clare sancta commorant; ac indicant Evangelii. Puella resuscitatae meminit Div. Matth. Cap. x. Lazarus quatuordecim D. Joannes Cap. xi. Et filii quidam viduae prope civitatem Naim. Alex. Theot. Tom. II.

Qui dicit mihi, Domine, Domine, intrabit in regnum celorum. Cum Deus vitam eternam, ac beatam omnibus diligentibus se preeparaverit...

Qui dicit mihi, Domine, Domine, intrabit in regnum celorum. Cum Deus vitam eternam, ac beatam omnibus diligentibus se preeparaverit...

IN FESTO SS. PHILIPPI, ET JACOBI.

Creditis in Deum. Joann. XIV.

Divina inter alia monita Salvatoris nostri Dei, hodie...

Et in me credite. Non solum ad salutem necessariam fides...

Non credidit, quia ego in Patre, et Pater in me est? Magnam hic exponitur Mysterium...

Ego in Patre, et Pater in me est. Patrem esse in Filio, Filium in Patre...

IN FESTO INVENTIONIS S. CRUCIS.

Nisi quis renatus fuerit denuo. Joann. III.

Hoc Sermone insinuat Christus Dominus Sacramento...

Sicut Moyses exaltavit serpentem in deserto. Serpens ille...

IN FESTO S. JOANNIS BAPTISTAE.

Quia magnificavit Dominus misericordiam suam cum illa. Luca I.

Præcepto Decalogi primo etiam jubemur Deum solum adorare...

teris, & Salvatoris oculis comperum est. Unde & Joann. XII. ait Christus...

IN FESTO SANCTORUM APOSTOLORUM PETRI, ET PAULI.

Beatus es Simon Bar-Jona. Matth. XVI.

Cum venit Salvator in partes Cæsareæ Philippi, altum satis proposuit discipulis suis questionem...

Tu es Petrus, et super hanc petram aedificabo Ecclesiam meam. Stabilis, ac fortitudo hic predicatur Petri...

Tibi dabo claves regni caelorum. Clavis in sacra Scriptura magna designat auctoritatem, potestatem...

IN FESTO SANCTI JACOBI APOSTOLI.

Nescitis, quid petatis. Matth. XX.

In hoc sermone supplicatione quodammodo ambigua pro matrem accedentes corripit, et reprehendit...

Perisset calcem libere? Reperiuntur nonnulli cum filiis Zebedæi altioris dignitatis cupidi...

IN FESTO SANCTI LAURENTII MARTYRIS.

Qui amat animam suam, perdet eam. Joann. XII.

Hoc sermone commendatur donum fortitudinis, quo animati, ac veluti informati per aspera...

Qui amat animam suam, perdet eam. Cum vita æterna, ac superna, dulcis valde, & secunda: præfens vero amara...

IN FESTO S. BARTHOLOMÆI APOSTOLI.

Exiit Jesus in montem orare, et erat pernoctans in oratione. Luca VI.

Eccce exiit Salvator orare, ait Evangelista Sacer, piissimum vadit Deo Patri offerre orationem. Sed quid est oratio? Respondet D. Joan. Damasc. Lib. II. de Fide...

IN FESTO SANCTI MATTHÆI APOSTOLI, ET EVANGELISTÆ.

Et surgens secutus est eum. Matth. IX.

Matthæus a Christo Domino cum vocaretur, in telonio in periculo sedebat loco, cum autem vocatus fuit...

Et surgens secutus est eum. Vocatus a Christo Matthæus, ut verus discipulus Christi, ac servus Dei fieri posset...

servire & mamma. Ubi eleganter subdit Div. Hieron. Lib. I. Comment. in Matth. Cap. VI. Audiat hoc auarum...

IN FESTO S. MICHAELIS ARCHANGELI.

Ve homini, per quem scandalum venerit. Matth. XVIII.

Scandalum activum per se lethale peccatum esse patet: siquidem homicidium, sive occisio corporalis præcepto decalogi repugnat...

Si oculus tuus scandalizat te, erue eum, et projice abs te. Oculorum custodia valde necessaria est, maxime pro cavenda luxuria...

Videte, ne contempnatis unum ex his. Concertantibus discipulis Domini de majoritate, apprehendens Salvator, ac magister cælestis parvulum...

Angeli eorum semper vident faciem Patris. Angelos Dei hominibus in terra adesse ex hoc patet Evangelio, sicut & ex Psal. XC. Et non obstante quod adfuit hominibus...

IN FESTO SANCTORUM APOSTOLORUM SIMONIS, ET JUDÆ.

Hæc mando vobis, ut diligatis invicem. Joann. XV.

Christus Dominus, qui ex nimia caritate erga genus humanum descendit de cælis, caritatis præceptum sepe sæpius suis prædicavit discipulis. Unde supra Joann. XIII. dixit: Mandatum novum do vobis, ut diligatis invicem...

Ut diligatis invicem. Mutua, & fraterna mandatur, ac prae- cipitur dilectio, hae autem complectitur nobis, cum proxi- mum pertandis oneribus juvamus. Hinc Apostolus ad Galatas vi. ait: Alter alterius onera portate, & sic adimplebitis legem Christi. Idem & clarissimis tradit ver- bis D. Aug. Lib. de diversis Quaestionibus quaest. lxxi. Huius, inquit, autem dilectionis officium est invicem onera nostra portare. Vide Tom. 2. pag. 341. & seqq. ac ibi quaedam Regulae morales de Caritate proximi.

INFESTO OMNIUM SANCTORUM.

Beati mundo corde, quoniam ipsi Deum videbunt. Math. v.

Cum hodiernum Evangelium de superna beatitudine re- pletum sit, beatitudinis proprietates, & essentia in- quirere licet. Duplex est ergo beatitudo, alia acciden- talis, ut sunt gaudium, gloria, honor, pax, immortalitas, caritas, &c. hae omnia accessoria esse, gravissimi tradunt Auctores. Essentialis vero beatitudo, ut loquun- tur Theologi, in Dei visione, & possessione sita est. Unde Joann. xvii. ait Christus Dominus: Hac est vita aeterna, ut cognoscant te solum Deum verum, & quem misisti Jesum Christum. Et licet Deus ab homine oculis corporeis videri nequit, in altera tamen vita videri po- test. Ibi autem multo excellentiores erant oculi beato- rum, qui admirabiles Dei effectus in corporibus innova- tis, & gloriosis videbant, ex quibus mens Deum in sei- plo videns ita videt, ut ipsum etiam videat in aliis, videat in caelo novo, & in terra nova, atque in omni

quae tunc fuerit, creatura, ut doctissimus Ecclesiae Doctor D. August. tradit, ac docet Lib. xxii. de Civit. Dei Cap. lxxix. Vide T. 1. p. 115. & seq. Gaudete, & exultate: quoniam merces vestra copiosa est in caelis. Spes praemii omne opus leve reddit, dicere so- lebat lumen illud magnum Africanum D. August. Multas quidem tribulationes futuras sanctis, ac electis suis pra- dicit Christus Dominus: nihilominus consolatur etiam eos spe praemii futuri in caelis, Beatam, & aeternam cor- lestem vover, ac promittit felicitatem, quae omnem et- iam cogitabilem felicitatem, jucunditatem, dulcedinem, atque voluptatem excedit. Unde S. Paulus Doctor Gen- tium 1. Corinth. 11. ait: Oculis non vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit, quae preparavit Deus diligentibus se. Vide Tom. 1. pag. 113. & seq.

PRO DIE, SIVE COMMEMORATIONE FIDELIUM DEFUNCTORUM.

Vide Tom. 1. pag. 289. & seqq. Quomodo Eucharistia pro Fidelibus defunctis pie, & fructuose offeratur. Tom. 2. pag. 96. de penis Purgatorii.

IN SOLLEMNITATIBUS BEATAE VIRGINIS MARIAE.

Si quae usui esse possint, vide Tom. 1. pag. 53. & seqq. ubi de Incarnatione Verbi. Item Quomodo Mater Dei, ibidem pag. 56. Quomodo Virgo perpetua, pag. 57. De sanctissimo eius nomine, pag. 58. Et Tom. 2. nonnulla de Angelica salutatione, pag. 529. & seq.

Finis Indicis Concionatorii.

INDEX CAPITUM, ARTICULORUM, ET RERUM.

QUAE IN HOC TOMO SECUNDO TRACTANTUR.

TRACTATUS DE SACRAMENTO MATRIMONII.

CAPUT I. De Natura & Institutione Matrimonii. pag. 3. Varii Matrimonii nomina. ibid. Articulus 1. Quid sit Matrimonium. ibid. Art. II. Quomodo sit acceptio Matrimonii. 4. Art. III. De Matrimonio quatenus naturae officium est. ibid. Propositio 1. Matrimonium ut officium naturae a Deo in- stitutum est, tum naturae lege, tum positiva. ibid. Propositio 2. Matrimonium contrahendi non est omnibus po- sita lex. 5. Articuli Confessoria Praxim spectantia. 6. Regula 1. Qui potestatem adhuc habent Nuptiarum, & Continentiae consilium capere non possunt, Matrimonium inire tenentur. ibid. Regula 2. Continentiae Voto qui sunt adstricti, sanctiora remedia quaerere, & adhibere debent, ut Continentiae donum a Deo impetrent, cum Votum necessario servan- dum sit. ibid. Regula 3. Conjugibus, quos a mutuo consortio vel diuor- nio inobis, vel absentiae necessitas, vel iusta divortii causa separat, nullum carnali commercio quaerere licet incontinentiae remedium, sed continentiam omnino ser- vare tenentur. ibid. Regula 4. Reges, ac Principes, eorumque filii, & filiae nubere debent, cum ex eorum caliditate periculum im- minet Religioni, aut Reipublicae tranquillitati, & paci. ibid. Regula 5. Matrimonium contrahendo graviter peccant, qui ad contrahendum aliis rationibus, sibiisque moventur, praeter eas, ob quas a Deo institutum est. ibid. Art. IV. Matrimonium ut Sacramentum est. 7. Propositio 1. Matrimonium est verum, proprieque dictum Novae Legis Sacramentum. ibid. Propositio 2. Matrimonii Sacramentum gratiam conferre, dogma fidei est. 9. Confessorium 1. Confessorium 2. Matrimonium Infidelium non est proprie dictum Sacramentum. ibid. Confessorium 3. Dubium est, an Matrimonium per Procuratores inter Fideles essent contractum sit vere Sa- cramentum. ibid. Art. V. De materis, forma, & Ministro Sacram. Matrim- ibidem. §. 1. ibid. §. 2. ibid. Art. VI. De Polygamia. 10. Propositio 1. Polygamia Matrimonii natura aliena est. ibid. Propositio 2. Accusandi non sunt praesertim Patres qui veteris legis tempore plures uxores duxerunt. ibid. Art. VII. De Indissolubilitate Matrimonii. 12. Propositio 1. Conjugii vinculum nulla re nisi morte sol- vitur. ibid. Propositio 2. Ne Adulterii quidem causa conjugii vincu- lum dissolvi potest. 12. Propositio 3. Matrimonium ratum, non consummatum Mo- nastica professione dissolvitur. 15. Articuli Confessoria, seu Regula Praxim spectantes. 16. Regula 1. Conjuges, facto ob adulterium alterutrius divor- tio, continentiam servare tenentur, aut conjugibus adul- teris reconciliari. ibid. Regula 2. Nec filiorum gignendorum causa licet alteram ducere, dimissa adultera. 16. Regula 3. Crimen gemitur, qui uxorem adulteram occi- dit, vel mortem illi procurat, ut ducere alteram possit. ibidem. Regula 4. Nec voto simplici continentiae, nec Ordinis fa- cti susceptione, nec Professione Religiosa Sede Apo- stolica non approbata, nec Vite Eremitica Matrimonium non consummatum solvitur. 17. Regula 5. Novis conjugibus ante matrimonii consumma- tionem duo menses concedantur ad deliberandum de in- greffu Religioni, intra quod temporis intervallum is, qui ex de deliberat, consummatum non tenetur, quam- vis altera urgeat. ibid. Regula 6. Si conjugum alterum ante matrimonii consum- mationem ingredi Monasterium, Habitumque Religiosum suscipere contingat, alter novum Matrimonium contra- here non potest, nisi post illius professionem. 17. Regula 7. Si mulier suscepto Velo, in domo propriis re- tinere velit, quasi propositum Castitatis in saeculo ser- vatura, nihilominus consummandum est Matrimonium Nat. Alex. Theol. Tom. II.

jam contractum: nisi se Voto solemniter adstrinxerit ad Observantiam Regularem, in quo casu compelli potest, ut relicto saeculo Religionis propositum exequatur. ibid. Regula 8. Consummatum Matrimonio neutri conjugum licet absque alterius consensu Monasterium ingredi, seu continen- tiam vovere. Quod si voverit, irritum ipso Juris Votum est, potestque conjux repetere conjugem, qui Ma- trimonii jugum inconsulto eracere voluit. Si vero ex consensu voverit, continentiam servare tenentur. ibid. Regula 9. 10. 11. Regula 12. Si conjugum alter a Fide Catholica defecerit, pars, quae in Fide perseveravit, ad vite Monastica Pro- fessionem libere convolare potest, altera nolente, etiam- si ab infidelitate reveratur. ibid. Regula 13. Conjug, quae continentiam voverit, cohabitare debet viro, qui eius Voto ad tempus consensit, nec per- petuam voverit continentiam: sequi invicem debent mari- tali affectione tractare. ibid. Regula 14. Mulier, quae maritum mortuum credens, Vi- ritum Religionis assumpsit, & Professionem emisit, vi- roque revere de Monasterio educta, & ipsi restituta, ibi debitum illi reddere tenetur, exigere non potest. ibid. Regula 15. Alter conjugum, altero in saeculo remanente, ad regularis vitae professionem non est recipiendus, sec- ibidem. Regula 16. Matrimonium legitime contractum, ratumque, etiam non consummatum, Romano Pontifice dirimere non potest. ibid. Art. VIII. De bonis matrimonii. 18. Cap. II. De causa efficiente Matrimonii. 18. Art. I. De consensu contrahentium. ibid. Propositio 1. Mutuus contrahentium consensus, per verba de praesenti expressus, est causa efficiens matrimonii. ibid. Articuli Confessoria, seu Regula Praxim spectantes. 19. Regula 1. Consensus sicut per verba de praesenti expressus, ad matrimonium non sufficit, si desit consensus interior. ibid. Regula 2. Qui fidei, ac simulatae matrimonium cum aliqua contraxit, eam ducere tenetur. Hanc tamen Regulam certis exceptionibus Theologi merito temperant. ibid. Regula 3. Qui post matrimonium fidei contractum cum una, secundum sincere contraxit cum altera, non tenetur, nec potest iura conscientiae redire ad priorem, etiam si Judi- cis Ecclesiastici Sententia, Censurisque compellitur. ibid. Regula 4. Proles ex matrimonio fidei contracto suscepta, antequam scitio alteri conjugii innotescat, vel probeat, legitima censenda, ac iudicanda est. ibid. Regula 5. Cum unus conjugum affirmat sibi desuisse con- sensum, non statim licet alteri novum conjugium inire. ibid. Regula 6. Consensus ex metu gravi, & in virum constan- tem cadente, ad matrimonii firmitatem non sufficit, sed ita contractum, nullum, & irritum est. 20. Regula 7. Consensus ex metu, quo vir constanti affici, concu- que possit, iuste illato sufficit ad matrimonii firmitatem. ibid. Regula 8. Metus a causa naturali, vel interna proveniens irritum non facit matrimonium. ibid. Regula 9. Metus iniuste incussus irritum non facit Matrimo- nium ex eo contractum, si ad extorquendum con- sensum in Matrimonium illatus non sit. ibid. Regula 10. Nullus metus in virum constantem cadens com- pellere potest hominem, ut debitum reddat mulieri, cum qua Matrimonium contrahere coactus est; si Matrimonium illud nullum sit defectu consensus: aut propter Cano- nicum impedimentum. 21. Regula 11. Ratum est matrimonium ex metu reverentiae contractum. ibid. Regula 12. Matrimonium defectu consensus irritum, si in- ter personas alioqui legitimas coram Parocho, & testi- bus contractum sit, novo conjugum, qui metu compul- si, vel fidei contraxerant, consensu privatum, taciteque praestito convalescit. ibid. Regula 13. Matrimonium contractum inter personas, quae illegitimae erant propter aliquod impedimentum diri- mens, impetrata Dispensatione convalescere non po- test, nisi novus utriusque consensus accedat, verbis, aut signis expressis. ibid. Regula 14. Filii praescripto Patris cogi non possunt ad Ma- trimonium contrahendum, vel ad hanc ducendum, aut illum accipiendum, regulariter, seu quibuscunque de causis patrem ad id moventibus. ibid. Regula 15. Causa quaedam iuste, ac legitime interdum oc- currunt, ob quas pater filium consilium, monitis, & quando- que praescripto inducere potest, ut uxorem ducat, atque etiam,